

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisuri nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukes, *Herrsch*
Schick, Rudolf Hans, A. Oppel;
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Domsch, in Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; in
București: Agence Havas, Suc-
ursale de Roumanie; in Ham-
burg: Karoyn & Leemann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o colônă 6 or. și
80 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în săptămânul
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălătaie:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajin
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 47.

Brașov, Joi, 29 Februarie (12 Martie)

1896.

Condeiu simbriaș.

X.

Nimic nu caracterizează mai bine naționalismul românesc, ce inspiră pe Ionuțul Sârbului din Siria, decât modul cum el întotdeauna a căutat și caută să scuse faptele rele și dușmănoase ale Maghiarilor, aruncând totă vina în spinarea Românilor.

Când făcea la comanda lui Prochaska din Viena și Teschen „schife etnografice” despre Români, scriea:

„Peste tot sinceritatea nu este privită la Români ca o datorie, și cel ce spune adevărul e luat în ris; pentru Maghiari însă, siuceritatea e o datorie și Maghiarul din cauza sincerității sale e luat în ris de Român.” (Die Rumänen in Ungarn, Siebenbürgen etc. de I. Slavici 1881, pag. 145.)

Când „învêța pe Ardeleni” în „Tribuna”, cum se făcea politică, scriea:

„Existențe catilinare pot să devină și nobilii scăpați și necăpătuiți; ba sunt unii dintre dînșii chiar și acum; vorba e însă, că în Ardél existențele catilinare maghiare sunt mai mult ori mai puțin inofensive, pe când cele române, trăind în strinse legături cu masele poporului, pot să devină o calamitate elementară.” („Tribuna” nr. 104 din 1884.)

În broșura „Tribuna și Tribuniștii” (1896) același condeiu scrie următoarele:

„Acela, care scie să judece și îi cunoșce pe Maghiari, trebuia să fiă convins, că așa numai de capul lor nu se avântă ei în aceste procese „monstruoase”. (Procesul „Replicei” și al „Memorandului”). Ei nu și-au dat, în suficiența lor nemeșcă, nici-odată silința de a cunoșce țera, n’au studiat nici-odată cestiunile, ce voiau să rezolve, au fost deci amăgiți de „amicii” lor Români... (pag. 47.)

Eată cum și ađi, după doispredece ani, în care lung interval conflictul dintre Români și Maghiari s’a înăsprit așa de tare, Ioan Slavici scie să ia în apărare pe „nemeșii” maghiari „inofensivi” și să

arunce totă vina pentru înscenarea acelor procese monstruoase asupra „amicilor” lor români.

Ceea ce e însă mai nostim, acești amici ai „nemeșilor” unguri își aveau, după Slavici, „cartierul general” în București; domnii Las-car Catargiu, Petre Carp, Tache Ionescu și Nicu Filipescu n’aveau alt lucru mai urgent, decât să amăgescă pe fostul ministru de justiție Desideriu Szilagyi — care pe cât scim, nici nu e „nemeș” — ca să pună la cale acele procese în contra Românilor.

Și pentru ce toate acestea?

Pentru ca să fiă înlăturate trei persoane, — răspunde marele augural „Tribuniștilor” dela Măgurele, — anume Eugen Brote, V. Lucaciu și Aurel Popoviciu, ér mai ales Eugen Brote, în contra căruia conservatorii din România au urzit, cu concursul d-lui Dr. Rațiu, o adevărată conjurație spre a’l discreditat, ca desertor.

În această conjurație implică el și organul nostru și „Dreptatea” din Timișoara, ca să se vadă, că și aceste au contribuit la amăgirea „nemeșilor maghiari inofensivi”.

Spune apoi, că acei trei „Tribuniști” — unul din ei, Aurel Popoviciu, precum scim, s’a lăpădat într’aceea de tovărășie — au idei europenesci pentru legea electorală europenescă, cu care boierul ungar Banffy va avé să răpună pe dușmanii săi Români, că

„ei sciu să privească lucrurile din punctul de vedere al unei mai bune organizări în statul ungar și al fortificării monarhiei habsburgice și că nu concesiuni particulare pentru Români cer ei, ci îmbunătățiri în statul ungar” id est: o „lege electorală europenescă nu numai pentru Români, ci pentru întregul regat al Ungariei”. (pag. 91 și 95.)

Ômenii aceștia, dice mai de parte, n’au putut fi înlăturați, cu toate procesele „monstruoase”.

Cum ar fi și putut fi înlăturat un Eugen Brote, care n’a așteptat

să fiă înlăturat, — ca Ioan Slavici, cel ce „nici-odată n’a ținut să nu fiă înlăturat”, — ci a preferit a se înlătura el însuși de cu vreme și „de bună voiă” trecând peste graniță?

Am scăpat dér de-o mare primejdiă, căci de-ar fi fost înlăturați odată Eugen Brote, cu Lucaciu și Popovici „Românii aveau să devie cei mai blegi ômeni” (pag. 47.)

Așa însă mai e speranță, că totuși vor fi ômeni, cari să scie rezolva conflictul dintre Români și Maghiari:

„Silințele de a-i înlătura i-au desemnat și îi avem gata pentru timpul când patria lor și neamul nostru îi vor reclama” (pag. 92.)

Cu alte cuvinte, pe acești trei ômeni i-a desemnat tovărășia „tribuniștilor” ca să fiă gata, pe când îi va chiâma baronul Banffy să incheie învoiala cu Români. Dér cum amintirăm, deja unul din ei li-a dat de scire, că nu e nici-decum dispus a se imbulzi la plăcintele, ce se vor împărți la milenliul unguresc, și a desavuat forțe categoric pe Slavici și pe intimul acestuia Eugen Brote.

Auspiciile marelui acțiunii de împăciuire a „Tribuniștilor” sunt așa-der cel puțin atâta de proste, pe cât de prastă a fost pornirea guvernului ungar, care, lăsând să fiă păcălit de „amicii” săi români, a înscenat procesul Memorandului.

Dér nu numai guvernul ungar a fost păcălit, ci au fost păcăliți și cei ce au făcut „amicilor” săi „cheful” de a merge la Clușiu și de-a intra „în marea halăma, ce se numesce procesul Memorandului”. (pag. 56.)

Nu se putea ca Ioan Slavici să le facă membrilor din comitet mai mare cinste, decât prin disprețul ce-l arată în broșura sa față cu ei pentru faptul, că s’au prezentat la procesul Memorandului, și condamnați fiind, au intrat în temniță.

Și nimic nu pôte caracteriza infamele uneltiri ale celor din compania Slavici-Brote mai mult ca stăruințele lor de-a îndemna pe mem-

brii comitetului să deserteze cu toții dela postul lor, numai ca să acopere printr’asta lașitatea aceluia coleg necredincios, care i-a băgat în incurcătură și apoi a luat-o la să-nătosa, și ca să facă servicii vremelnice politice militante de partid din România, la care s’a fost înrolat acela.

Slavici dice, că politica acesta de taie-fugă — Dumneșu se-o ierte — avea de scop ca toți cei urmăriți să constituie o „emigrațiune de ômeni ai ordinii” și să continue astfel lupta din afară.

Absurditatea și nemernicia acestui plan reiese chiar și din numirea „emigrațiune de ômeni ai ordinii”. Ei bine, ce ordine erau să apere din afară acești emigranți său esilați de bună voiă, cea ungurescă, ori cea turcescă, ori cea japoneză? Ori că aveau să cêră intervenția puterilor, ca să facă ordine în statul ungar? Dér atunci ce s’ar fi ales de programul de împăciuire al lui Ioan Slavici?

Ori dóră tocmai de aceea a stăruit el împreună cu tovarășii săi așa de mult ca membrii comitetului partidului național român să curețe locul și să părăsescă lupta în Ardeal, ca apoi să fiă cu atât mai ușor baronului Banffy de-a face aici „liniște și ordine”?

Tot pentru „nemeșii” din Ardeal.

Pentru „nemeșii” din Ardeal se ivesc rațele unei noue speranțe de — *chilipir*. Se vede, că darul de trei milioane floreni, ce-l căpătaseră înainte cu un an și câteva luni, l’au păpat și acum êrăși le mai trebuie ceva.

Anii trecuți, când cu despăgubirea regaliilor, prin care li-s’a luat descendenților foștilor iobagi români o avere aproximativă de 25 milioane floreni, ér nemeșilor unguri conți și baroni, li-s’au dat sume enorme, — ar fi fost în drept ori-cine să credă, că cel puțin un șir de ani „nemeșii”

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Doica.

— De Baransevich K. —

(Fine)

IV.

Trecu primăvera și veni vèra cu zăduri. Arborii, deși orenguroși, se desvoltau minunat, câmpul verde era acoperit de flori prunite. Pasărele ciripeau vesel în cimiter. Cununile gătite din flori prospete și cari ajunseră de-odată cu primăvera pe mormântul artistului, s’au uscat și imprăștiat; mișorul, care l’a plantat Wlassjevna, crescù repede și deveni un adevărat arbust. Bêtrâna cercetă mai în totă diua mormântul fiului ei. Trăia la casa vèduvei, dér puțin își făcea de lucru cu familia. Des de dimineță își pune în busunar o bucată de pâne, ese liniștit din bucătăria și merge în oraș. Ea ajunge în cimiter, când sôrele răsăritor auresce cu rațele-i piezișe vèrful turnului bisericeșii și acopere crucile albe cu lumina orbitore.

Ea se aședă sub crengile puternicului plop de lângă mormânt. Aici șede ôre întregi, cu capul plecat, mișcându-și în mod neînțeles buzele uscate. Că se rógă, ori vorbesce cu rēposatul, repetând cuvintele de iubire și îndrăgire, ce ’i le spunea în copilăria lui — scie numai Dumneșu. Dér când sôrele cobôră spre apus, când monumentele și crucile aruncă umbră lungă, pe drumul săvros se pôte vedé bêtrâna mergând spre oraș.

V.

Intr’o di află la mormânt mai mulți ômeni, cari veniseră și mai de timpuriu, decât ea. Ômenii aduseră pietrii sure, din cari să pregătescă monument artistului.

Tôtă diua Wlassjevna a fost forțe tristă. Se obișnuise mult cu liniștea, cu tăcerea sârbătorescă a imperiului morții; s’a datat cu ciripitul necontent al pasărilor și cu băjbăitul albinelor. În această di însă cimiterul se umplù de voci șgomotose și dure, pietrarii tăiau petrele. Sub loviturile ciocanelor pietrele sburau și cădeau în iarbă. Și asta a ținut până sêra.

Unul din muncitori începù să cânte. Grierul, care în totă dimineța se aședa pe mormântul vecin și acolo își țirăia cântecel dulci, a venit și ađi; dér numai o singură dată își întorse căpșorul frumos spre omul necunoscut, numai un moment îl privi cu ochii lui limpedi și mici, apoi își întinse aripile și sbură.

În câteva zile monumentul s’a ispravit. Muncitorii începuseră să curățe locul. Unul din ei călcă cu cismele lui grele pe salcia bêtrânei Wlassjevna, apoi se plecă, o smulse din pământ și c’o lovitură de picior o depărtă dincolo de mormânt. Inima bêtrânei femeii se strinse dureros. Lacrimi îi umplură ochii, și numai târșiu după apusul sôrelui, își tēri cătră casă ostenitele membre.

VI.

Tômne, când vèntul rece aduse de cătră miacă-nôpte plôia, apoi zăpadă, care nu se mai topi — a murit și Wlassjevna. Ea își dete sufletul într’un colț întunecat și strimt, unde o aședase vèduva; a murit liniștită, cu consciința curată, și cel din urmă cuvânt, care ’i-a sburat de pe buze

a fost cuvântul plin de iubire adresat cătră neuitatul ei Șasa.

Au îngropat-o unde se obișnuiesce a îngropa pe cei sêraci, departe de biserică, lângă un gard negrit și de jumătate ruinat de plôia și de dintele timpului. De-asupra gropii i-au pus o simplă cruce de lemn — au uitat-o.

În curând uitată și pe artist, de-asupra mormântului căruia se înalță un monument de marmoră, cu chipul decedatului. Vènt rece de tômnă târșiu isbesce în grilajul de fier, care scârșăie dureros. Pe treptele de piatră ale monumentului nu crește nici o flóre mirositoare, nu este pagiște verde și môle, și de jur împrejur nu se simte nici cel mai mic semn de viață; mort și rece e aici totul, ca pietrele, sub cari zace cadavrul unui om, care în viața lui a deșteptat atâta simțământ cald și fericitor. Și greu trebuie, că-i va căde această odihnă sub pietrele, cari îl vor apăsa de vecl...

Dela țêră.

vor fi pe pace și nu se vor mai ridica cu nouă și nouă pretensiuni și cerșitorii.

Dăr apetitul crește mâncând, ȳice un proverb, și acest proverb se p te de minune aplica și la „nemeșii“ ardeleni. Abia dec  au trecut vre-o patru ani dela despăgubirea regaliilor și la sfirșitul anului trecut, 1895, camera le vot , drept dar de Crăciun, incă vre-o trei milioane fl.

Acum e pe cale de a se face același lucru. Ministrul de justiție Erdely, cu ocaziunea desbaterei bugetului portofoliului său, a declarat adecă, că între multele proiecte de legi, ce le va prezenta camerei in timpul cel mai scurt, va fi și un proiect privitor la „regularea afacerilor urbariale“, alt proiect va prezenta cu privire la „regularea raporturilor de proprietate ale gr nișterilor“ etc. etc.

C t pentru „regularea“ raporturilor de proprietate ale gr nișterilor, ac sta putem sci dinainte ce va să ȳic . Banffy a dovedit-o incă pe timpul c nd era fișpan la Bistrița. De sigur, surprinderea, ce-o prepară ministrul de justiție prin proiectul său Românilor gr nișteri, numai plăcută n'are să le fi , căci se vor căuta și cu asta ocaziune t te ușițele pentru de-a introduce in proprietatea foștilor gr nișteri români pe tóte lichelele, pe toți veneticii străini. Cel pușin durer sele experiențe din trecut, abstrag nd dela alte considerașuni, ne indrept tesc la aceste presupunerii.

Și mai și este apoi așa ȳisa „regulare a cestiunilor urbariale“. Ac sta a devenit o adevărată vacă de muls a „nemeșilor“ unșuri din Ardeal. N'au fost de ajuns favorurile enorme, ce li-s'au făcut cu ocaziunea desp gubirei regaliilor pe socotela foștilor iobagi români; n'au fost de ajuns nici milioanele, ce din bun senin li-s'au votat anul trecut: d r ca pupăză pe colac se lucr z  acum la st rcerea unor nouă favoruri pentru ei prin „regularea cestiunilor urbariale“, cu care se ocupă ministrul Erdely.

Reptila guvernamentală din Clușiu, „Kolozsvár“, trebuie că a și simșit ceva in privinșa ac sta, căci in numărul său de astăzi aduce un articol intitulat „Ardealul“, in care din nou d  alarmă, că Ungurii din Ardeal sunt in pericol și că trebuie să li-se vină in ajutor, căci astfel nu vor put  duce la sfirșit opera maghiarșarei.

„Pretindem“, ȳice f ia guvernamentală, „un ajutor radical in privinșa regul rei raporturilor de proprietate... căci ceea ce cerem, nu cerem numai pentru noi, ci și pentru patri “. „Noi“, continuă f ia unșur sc , „purtăm aici o luptă grea de cucerire in interesul rasei maghiare,  r lupta ac sta o ingreun z  mult miseria, in care ne aflăm in privinșa materială“.

In aceste cuvinte se oglind z  destul de clar politica de căpătuire, ce se urm z  din partea nemeșilor ardeleni sub firma „patriotismului“, in al căruia dos se ascund astăzi at știa v n tori murdari de interese personale.

CRONICA POLITICA.

— 28 Februarie.

Din Viena i-se depeșeză ȳiarului „Alkotmany“, că sunt false știrile r sp ndite de foile liberale, că antisemișii nu vor alege pe Lueger ca primar al Vienei. Din contră antisemișii aleși in consiliul comunal toți au promis solemn lui Lueger, că numai lui ii vor da t te voturile. Alegerea de primar se va face in s pt m na primă a lunii viitoare.

In *Revs*, l ng  Viena, s'a convocat din partea presei germane creștine din Austria de jos pe ȳia de 8 c. o mare adunare populară. S'au și adunat circa 6000 de  meuși și la adunare au luat parte și deputații *Lueger* și *Stein*. Autoritățile inșe au disolvat adunarea pe motiv, că „se ține sub cerul liber, ceea-ce n'ar fi permis“. Lueger a plecat ind r t spre Viena, intre ovașionile entusiaste ale mulșimei. Din incidentul acesta de sigur se va face interpellare in Reichsrath.

Ministrul de externe austriac, conșele *Goluchowski*, nu a plecat la Berlin Vinerea trecută, după cum fusese plănuit mai inainte, ci alaltăeri, și sosi acolo s ra fiind int mpinat de ambasadorul austriac *Sz gyeny*, de personalul ambasadei și de reprezentanșii coloniei austro-ungare.

Din Constantinopol se depeșeză urm torele: Sosirea principelui *Ferdinand* al Bulgariei se asc pt  pe ȳia de 25 c. La sărbările incoron rei p reohiei imperiale rusești va lua parte o deputașione extra-ordinară turc sc , constat tore din urm torele persoane: *Zia-Pașa*, *Karathodory Effendi*, *Schakir-Pașa*, *Fack Bey*, un secretar și un adjutant. In fine se anunș , că *Izzet-Pașa* a fost grașat și numit comandant al divisiiei de cavaleria din Aleppo.

In consiliul ministerial, ce s'a ținut alaltăeri in Elysee, președintele *Faure* subsemn  numirea prinșului *Henri de Orleans de cavalier al „Legiunii de onore“*, ca recunoscinșa pentru meritele c știgate pe terenul espior rilor făcute in Yuenan și Birma.

Situașia in Italia.

ȳiarul „Piccolo“ anunș , că generalul *Baldissera* a dat ordin pentru deșinșarea generalului *Baratieri*. Asemenea au fost deșinușii generalul *Ellena*, colonelul *Ballenzano* și mai mulși ofișeri.

Tot același ȳiar anunș , că cei doi prinșii *abesinieni*, cari au fost r pișii inainte cu două luni din Elveșia, unde se aflau la studiu, și cari in timpul din urmă se aflau in tabăra generalului *Baratieri*, după lupta dela *Adua* s'au refugiat la *Adigrat*.

Din *Massauah* a sosit in 8 c. o depeșă privată, in care se spune, că deja la 2 c. telegrafase majorul *Prestinari*, comandantul fort reșei *Adigrat*, că el este hotărit să apere fort reșea p na la estrem. In depeșă sa *Prestinari* mai adause, că in fort reșea se află provisiune pentru o lună, eventual și pentru timp mai indelungat, dec  se vor micșora porșionile. In *Adigrat* se află 300 bolnavi și rebelii se află inșro deșartare numai de un kilometru de fort reșea. Munișia este destul . Braval major finii depeșă sa cu urm torele cuvinte: „Italia să nu-ș facă grișii din cauza noștr . Noi ne vom implini datorinșa până la moște!“

„Agenșia Stefani“ anunș , că in Asmara șoseso neconșentit deșp rșaminte de soldașii fugari și r nișii, și că, după spusese spionilor, perderile șoanilor incă sunt f rte considerabile. Se confirmă din t te p rșile atitudinea strălucită și eroică a brigadelor generalilor *Dabormida* și *Albertone*. In c t despre generalul *Arimondi*, se afirmă, că el zace rănit in *Adua*.

Mai multe ȳiare din Roma publică urm torele listă ministerială: *Rudini*, preșidiu și interne; *Ricotti*, resbel; *Brin*, externe; *Costa*, justișia; *Peruzzi*, tesaur; *Granturco*, culte; *Rachia* său *Corsi*, marină; *Colombo* său *Branca*, eventual interim. *Perazzi*, finance; *Gucciardini*, agricultură; și *Caetani di Sermoneta*, post  și telegraf.

SCRIRILE ȳILEI.

— 28 Februarie.

Proces de press . Alaltăeri s'a perștratcat inainte tribunalei din Budapeșta procesul de press , intentat de procuratura supremă lui *Isidor Ziak*, scriștor ad-

vocașial in Neoplanta. Anș  la acest proces a dat un articol intitulat „*Banditism politic*“ și publicat in ȳiarul slovac „*Narodne Noviny*“ dela 21 Maiu 1895. Articolul a fost scris de *Ziak* și procurorul a descoperit in acela „delictul defăimării publice comis contra guvernului unșar“. După-ce jurașii declară cu 10 contra 2 voturi, că autorul amintitului articol e vinovat pentru delictul defăimării publice, tribunalul il os ndi pe *Isidor Ziak* la 4 luni inșisore ordinară și 100 fl. amendă.

Concertul *Kastner* nu se va da m ne, intervenind unele piedecă neprev dute.

Rectificare. In N-rul de ert al f iei noștre, la corespondenșa din Bihor, in două locuri s'a strecurat numele „*fișpan*“, in loc de *ispan*. De-asemena la „Internatul ro m n din Viena“, r ndul 17 de sus, este a-se ceti: „*Av nd a se trimite „sumele“ colectate*“ etc., in loc de „numele“ etc.

Un nou debut al episcopului Szabo.

Episcopul dela Gherla a ținut să se ilustreze cu o nouă circulară, caracteristică in felul ei, pe care a adresat-o ȳilele trecute cătră „clerul din inșreșa dieces “. In circulară se avertis z  clerul, ca să se fer sc  a lua parte „in ori-ce feiiu de atari mișcă minte, cari ar avé de urmare naturală clătinarea inșederiei, care a fost p n  acum in loialitatea veneratului cler“.

Cel va fi indemnat pe episcopul Szabo să vină tocmai acum cu un astfel de avertisment la adresa clerului său, nu putem sci. At ta inșe se vede lămurit, că episcopul Gherlei,—neșin nd s m  de demnitatea și patriotismul probat al clerului căruia i se face mare ofens  prin asemenea lecșuni, — a voit să facă și prin ac sta un serviciu de polișaiu st p nilor săi dela Budapeșta.

Eată textul circulariei, pe care o redăm fidel, cu tóte erorile mari știlare, ortografice și tipografice, așa cum a fost trimis :

„*Reverendisimilor in Churistos Frati Vicar Forane, Archidiaconi si Multu Onorabilor Frati Protopopi si Preoti!*“

„Cu ordinașionile cercularie de dto. 23 Nov. 1889 Nr. 8269 si de dto. 26 Martiu 1894 Nr. 3462 sa atrasu atentiunea Fratielor v stre la relașionea dintra biserica și statu și la virtutile cetatienesce, prin cari trebuie se se distinga preotulu amesuratu chiamarei sublime de pastoriu sufletescu. Pre cum sa accentuatu in acele ordinașioni clerulu acestei diecesce totu deaun  a dovedit cu ouventulu si cu faptă fidelitate neinșranta catra preainaltulu Tronu supunere si ascultare facia de legile tieriei si iubire sincera si loiala in privinșia patriei. — Si candu o constatamu ac sta si acumu din impregiurarea scirei din locu competenut intru ingrigirea facia de pastrarea bune reputașioni a veneratului cleru si in legatura cu ac șu de binele bisericei si a poporului credinciosu am aflatu de bine a ve reflecta parintiesce, ca se ve feriti a lua parte in ori ce feliu de atari miscaminte, cari aru av  de urmare naturala clatinarea inșederiei, care a fostu pana acumu in loialitatea veneratului cleru.“

„Din șiedinșa consistoriala ținuta in Gherla la 12 Februaru 1896.“

Joanu Szabó m. p.
Epp. gr.-cat. de Gherla.“

Din Bucovina.

— Cern ușii, 4 Martie.

At t nou denumitul Archiepiscop și Metropolit *Arcadie Cusperovici*, c t și vicarul general *V. Repta*, sunt acei b rbașii, dela cari Archidieceșca aștept  așii sanarea multelor sale neajunsuri, intre cari numără in primul r nd ameliorarea congruei preoștești, introducerea unei discipline corecte, tundat  pe adevăr și știrșn  obiecti-

vitare,  r in genere ridicarea prestigiului bisericei noștre din ț r , care prin unii membrii ai consistoriului present, pornișii de rea voinșa, precum și prin pleiada nepotismului, sub care povară greu gemea ș rmanul cler archidieceșan, — a suferit at t de mult.

Int rșirea Sionului ortodoxiei in Archidieceșca, prin o descendinșa clericală devotată, se p te aștepta numai atunci, dec  imp rșirea bunurilor p m nștești, adecă: conferirea paroșhiilor se va face după merit și serviș,  r nu după arbitriu și volnici ; atunci nu vom ved  numai umbrele de ou cler suferitor, ca cooperatori până și peste 20 de ani, nu vom ved  un cler cu studii academice istovit de nevoi și neajunsuri, nu vom mai ved  un cler, care ișii blastam  momentul, c nd a intrat in dogma clericală, și ișii depl nge ș rșea, neput ndu-șii crește copii. Sub acești b rbașii se aștept  că se va introduce in Archidieceșca o disciplină imparșial  obiectivă și f r de patimi personale, cari patimi au distrus până acuma inșcrederea in conducătorii destinelor bisericesce, și mai mult au contribuit la surparea vazei preoștești de-o parte,  r de alta la indolenșa poporului fașa de cler.

Avem speranșa, că d r  va șoc pa acum Archidieceșca de umbrele nenorocite de până acum și vom av  bucuria de-a ved  destinașndu-ni-se nisce protopopi deplin conșcii de chiamarea și activitatea lor rodnică prin decanate. La ac șta speranșa ne indrept tesce și experienșele noului Metropolit, dela care, prin devotatul sucurs al noului vicar Archidieceșan, se aștepta. că va afla motive suficiente a-se incunșura at t in Consistoriu, c t și prin decanate cu b rbașii apti, cu caractere firme și intacte, cari vor fi inșradev r sarea și lumina clerului in Archidieceșca, — o ci cu fiinșe discreditate inainte publicului mare in modul cel mai drastic și inferior, cu fiinșe de caracter josnic și accesibile la patimă și r șbunare, nu se va mai put  administra cu succes Archidieceșca.

Sever.

Coresp. part. a „Gaz. Trans.“

Nușfalău, 6 Martie n. 1896.

In ȳia de 9 Februar n. c. in comuna *Figa* s'a aranșat o petrecere de i rn , la care și eu am luat parte și după ce ved , că nu s'a scris nimica in public despre acea petrecere, imi iau libertate, cu buna voinșa Onor. Redacșionii, a scrie c te-va șire eu.

Mai int iu m  simș dator să amintesc, că comuna *Figa* este un sat mic, cu circa 80—90 familii curat rom nesce. Eu, care am v șut comuna ac sta inainte cu 16 ani in o stare de tot miser , mărturisesc bucuria, ce am simșit acuma, c nd am aflat-o după 16 ani schimbată inșro stare bună și inșloritore; astăzi poporul de aci este harnic, are o șool  frumusișca și ținută in cur șeni . Am mai inșșeles, că se pregătesce a-șii edifica o biserică de p tr . Bunăstarea și inșlorirea acestei comune are poporul de-a o mulșumi preotului lor, d-l *Simion Popan*, care de 15 ani, de c nd e preot aici, și-a dat t t  șiliinșa, ca poporul să inșflor sc , biserica și șc la să fi  in r nd bun.

Petrecerea s'a ținut in casa școlară, sala de joc era aranșat  cu gust, pe c t numai se p te inșro comună mică ca *Figa*. Deșii timpul nu a fost destul de favoritor, totușii s'a adunat un public destul de frumos, ca să facă bucuria poporului din comuna, care-l aștepta cu cea mai mare dragoste și iubire.

Petrecerea a fost curat românéscă; copile tinere cu feciori sdraveni, b rbașii viguroși cu neveste s n tose, și-au petrecut in voia bună cu joci și c ntece rom nesce, de nimeuș conturbașii.

Dintre d-șore am observat pe *Lucretia* și *Eugenia Sigartău*, *Rosalia Micu*, *Maria Moșiu*, *Vronica* și *Maria Morariu* și incă c teva, cari le-am șoc pat din memori ; dintre domni: *Samson Onișii* preot in *Malio*, *Bartolomeu Sigartău* proprietar in *Șintereag*, *Georgiu Micu* notar in Nuș-

falsu, Vasiliu Moişiu proprietar în Arpaş-tu etc.

Costumul național a fost bine reprezentat și acelor d-şore, care-l purtau, le sta foarte bine. Petrecerea și-a ajuns culminațiunea la 12 ore noaptea, când bravul învățator d-l Elia Blaga, stud. abs., în fruntea a 12 tineri din Figa, îmbrăcați în pitorescul costum național, au surprins publicul, care îi aplauda în mod afectuos. Aceștia prin jocurile naționale „Bătuta“, „Călușeriul“ și „Românul“, prin ținuta eroică a tinerilor, punctualitatea vătafului în conducerea jocurilor a amusat mult publicul și l'a dispus foarte bine.

Ce se ține de venitul material al acestei petreceri el nu a fost mare, însă a fost destul, ca în alte timpuri să se pōtă aștepta și la mai mult, după ce începutul a fost destul de bun.

G. M.

Academia Română

Sesiunea generală din anul 1896.

(Urmare.)

Publicațiunile Hurmuzaki și cercetări istorice.

Marea publicațiune istorică, care de 16 ani se face sub îngrijirea Academiei și sub numele întemeietorului ei Eudoxiu Hurmuzaki, s'a continuat și în anul trecut. În acest an însă, desvoltarea acestei lucrări a fost restrinsă, din cauză că ministerul instrucțiunii publice a redus cu 8000 lei subvențiunea anuală dată de stat, scăzând-o de la 33.000 lei la 25.000 lei. Prin această reducere, s'au făcut cu neputință unele cercetări de documente în arhive străine și s'a mărit tot de-odată suma datorită pentru tipărirea publicațiunii. Tot din această cauză, în acest an s'a tipărit mult mai puțin decât în anii trecuți.

Ministrul actual al Instrucțiunii publice, d-l coleg P. Poni, a îngrijit a se restabili în buget subvențiunea întregă de 33.000 lei, ca și în anii trecuți. Astfel, publicațiunea și cercetările făcute pentru densa se vor pute desvolta fără pedecă.

Lucrările făcute pentru această publicațiune în anul trecut sunt următoarele:

1. Din *Tomul II, partea 5-a*, format din documente din anii 1552—1566, adunate din diferite publicațiuni străine de d-l N. Densușianu, s'au tipărit cōlele 27—74. Volumul este deci aproape terminat și cuprinde până acum 291 documente.

2. Din *Tomul IX*, cuprinzând documente din arhive străine dela Veneția, Stockholm și din alte orașe, precum și din colecțiunea de documente originale străine a Academiei, s'au tipărit cōlele 41—60 sub îngrijirea d-lui I. Slaviof. Volumul cuprinde până acum 650 documente din anii 1650—1712.

3. *Tomul III din Suplementul II*, cuprinzând documente din arhivele și bibliotecile polone, a început a se tipări sub îngrijirea d-lui Ioan Bogdan, drept continuare la celelalte două volume din același suplement. S'au tipărit întâiele 4 cōle, cuprinzând 25 documente.

4. S'a dat la tipar *Indicele alfabetic* al materiilor cuprinse în tomurile I și II din *Suplementul I* al publicațiunii. Documentele din aceste două volume, provenind din același izvor, care este Ambasada Francezii dela Constantinopol și Consulatele ei din Principate, formeză un corp de informațiuni, a căror întrebuintare va fi foarte mult înlesnită prin acest indice, care a fost început de abatele Fauvin dela Praga și terminat acum de d-l N. Hodoș.

5. Traducerea românească a tomului II din *Fragmente din Istoria Românilor* de E. Hurmuzaki făcută de d-l I. Slaviof a început a se tipări. S'au tipărit până acum 3 cōle.

6. Colecțiunea manuscriselor rămase dela nemuritorul Eudoxiu Hurmuzaki, date de familia lui spre publicare statului român și aflatore astăzi în păstrarea Academiei, s'a adus cu alte manuscrite descoperite în anul trecut în hârtiile familiei Hurmuzaki și dăruite de d-l Baron Eudoxiu Hurmuzaki, nepotul ilustrului cercetător. Aceste manuscrite au fost prezentate Academiei

la 14 Aprilie anul trecut și... cuprind aproape toate lucrările și note, cari vor trebui să fie tipărite în seria fragmentelor.

(Va urma.)

Omor ritual?

Dela procesul senzațional din *Tissas-Eszlar* încōce s'au mai ivit din timp în timp casuri suspecte, că Jidanii fanatici ar fi comis omoruri rituale; tot-deuna însă procesele pornite pentru astfel de omoruri s'au finit cu aceea, că „Jidani ar fi pe nedrept învinovați“, și toate aserțiunile despre omoruri rituale ar fi minciuni și defăimări.

Acum în timpul din urmă s'a ivit însă un caz foarte caracteristic de „omor ritual“, în urma cărui s'a pornit un proces, despre care nici decum nu se pōte prevedea cum se va fini. Casul este următorul:

În 6 Septembrie 1895 s'a aflat mōrtă fiica de 5½ ani a țeranului Iosif Balazs din comuna *Garam-Kis-Sallo*. La cap, la gât și la piept îi lipsea fetiței mōrte pielea și o parte de carne, și s'a constatat, că părțile aceste au fost rupte și tăiate de pe trupul fetiței, înainte de ce ar fi murit ea.

Locuitorii amintitei comune, și mai ales preotul Ioan Fuss, erau de firma convingere, că fetița Iulia Balazs a cădut victimă unui omor ritual. Fuss și publică în „*Magyar Allam*“ un articol, în care accentuă, că în timpul, când dispărū fetița, erau adunați la cărciumarul satului, *Ignaz Adler*, o mulțime de Jidani, între cari mai mulți „șahteri“.

În urma acesta cărciumarul Adler intentă *proces de presă* țiarului „*M. All.*“ și autorului articolului din cestiune. Tribunalul din Ipolyșag începū cercetarea și o estinsă și asupra lui Adler, dēr mai târziu sistă ori-ce procedură contra acestuia pe motiv, că contra lui Adler și contra conșoților săi nu s'a ivit alt moment suspect, decât singur numai acela, că ei aparțin confesiunii israelite.

Diarele, mai ales cele anti-semitice, din Austria și din străinătate și-au dat de repeți ori păreri în această cestiune, și aproape toate afirmă, că numai Adler a putut fi omoritorul.

Locuitorii comunei Garam-Kis-Sallo erau foarte înverșunați asupra cărciumarului Adler și în continu il amenințau, ba odată îi sparseră ferestrele.

De un timp încōce se observă însă, că Adler nu mai este la minte întregă și astfel Vinerea trecută el fū dus de către fiul și ginerele său la Budapesta pentru de-a consulta medicii. Aceștia constatară, că Adler suferă de *alienațiune mentală*; el plângea necontenit și cădea în leșin. Vineri sēra când fiul său adormi, bătrânul Adler se furișă afară din odaia, în care se aflau ambii și se *spēndurā în curte*.

Cum se vede, totul se petrecū în mod foarte curios și misterios. Fiul lui Adler declară, că el *va continua procesul de presă* intentat de tatăl său. Se crede, că pertracțarea finală va fi la 26 o.

„ALBINA“ în 1895.

Raportul Consiliului de administrațiune către adunarea generală a acționarilor din 28 Martie 1896.

(Fine.)

Depunerile:

Cu finea anului 1895 erau la institut 7175 depuneri în sumă de 5.115.235 fl. 46 cr., ou 170.008 fl. 37 cr. mai mult decât în anul precedent.

Escomptul de cambii:

Starea portofoliului ou finea anului 1895 era de 19.472 cambii în valōre de 3.316.761 fl. 21 cr., față de anul precedent mai mult ou 283.951 fl. 66 cr.

Imprumuturi ipotecare:

În 31 Decembrie 1895 erau 2550 oblig. în sumă de 2.041.749 fl. 08 cr., o creștere de 146.912 fl. 46 cr. față de anul precedent. Aceste pretensiuni sunt asigurate prin ipoteci de un areal peste tot

de 95.920 jugăre 1116 stângini □ în valōre de 7.450.520 fl., fiind coprinse aici și edificile.

Credite cambiale cu acoperire ipotecară:

Cu 31 Decembrie 1895 erau 413 imprumuturi în sumă de 588.841 fl. 50 cr., față de anul precedent o creștere de 56.717 fl. 80 cr.

Credite de cont curent:

Cu finea anului 1895 erau 212.706 fl. 33 cr., mai mult ou 85.313 fl. 04 cr. față de anul precedent.

Primită această propunere, dividendă anului 1895 va rămānē tot cea din anul precedent, adecă 16 fl. de acțiune vechiă și se pōte ridica imediat după adunarea generală. Fondul special de rezervă înființat în 1892 se va urca la cifra de 220.423 fl. 25 cr. Fondul de pensii al funcționarilor la 102.096 fl. 87 cr.

Terminând, Vē prezentăm rațiociniul ou toate conturile sale, rugāndu-vē, ca după ce veți fi ascultat și raportul comitetului de supraveghiere să binevoiți: 1) a lua spre scire raportul acesta, a aproba bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1895 și a da direcțiunii și comitetului de supraveghiere absolutoriu pentru gestiunea lor pe anul expirat; 2) a primi propunerea noastră relativ la distribuirea profitului net; 3) a distribui suma destinată spre scopuri culturale și de binefacere; 4) a fisa prețul marcelor de prezență pe anul curent; 5) a primi propunerea noastră referitoare la înființarea unui fond de garanță pentru scrisurile fonciare de 200.000 fl. din fondul special de rezervă, în sensul §-lui 97 din statute; 6) a alege doi membri în consiliul de administrațiune.

Din ședința direcțiunii din 24 Februarie 1896.

I. Hannia m. p.
președinte.

Cosma m. p.
director executiv.

Mulțămită publică.

Sibiu, 20 Febr. v. 1896.

Cu ocaziunea ședinței publice, aranjată de către societatea de lectură „*Andrei Șaguna*“ în 29 Noembrie st. v., în memoria Marelui arhiepiscop Andrei, au încurs oferte benevole în favorul societății dela următorii p. t. d-ni:

Ilustr. Sa Dr. Ilar. Pușcariu, arhiepiscop-vicariu arhiep. 5 fl., Dr. R. Roșca, director semin. 3 fl., Al. Lebu, mare propriet. 3 fl., Dr. P. Șpan, prof. sem. 2 fl., Pant. Lucața, ases. consist. 2 fl., I. Papiu, protopresb. 2 fl., Dimitrie Comșa, prof. sem. 2 fl., Dr. Elie Cristea, secretar consist. 2 fl., Dr. V. Bologa, director 2 fl., Nic. Borzea, preot în Viștea inf. 2 fl., Dr. I. de Preda adv. 2 fl., I. Hauea, director sem. pens. 2 fl., Dr. N. Vecerdea, adv. 2 fl., N. Cristea, asesor consist. 2 fl., Dr. Amos Frāncu, adv. 2 fl., G. Dima, prof. de musică 2 fl., N. Opris, preot în Șura mare 1 fl. 50 cr., Toma Ienciu, notar în Fofeldea 1 fl. 50 cr., I. Costin, redactor 1 fl., Familia Simtion 1 fl., Ars. Bunea, secretar 1 fl., N. Dragomir preot în Porcești 1 fl., S. Daian, econom 1 fl., Dr. I. Stroia, prof. sem. 1 fl., N. Tabăcariu 1 fl., Dr. D. P. Barcian, prof. sem. 1 fl., I. Ghibu, prof. sem. 1 fl., N. Lupeau 1 fl., D-na Paraschiva Saftu 1 fl., Dr. V. Saftu, prof. sem. 1 fl., Dr. A. Tinou, adv. 1 fl., Ilie Moga, invēț. 1 fl., D-na Paraschiva Rebege 1 fl., D. Cunțan, prof. sem. 1 fl., Familia Trifan 1 fl., I. Popa, inv. 1 fl., D-na Ana Pascu 1 fl., D-șora Mariōra Pascu 50 cr., N. N. 1 fl., I. Iordache inv. 50 cr., C. Prie, preot în Secădate 50 cr., Elisabeta Rembold 50 cr., C. Popa, invēț. 50 cr., D-na Maria Andraș 50 cr., N. Stoica, inv. în Șura mare 50 cr., I. Opris, propr. în Șura mare 50 cr., N. N. 50 cr., I. Coțiofan, voluntar 50 cr., M. Miha, propr. 50 cr., G. Hango, econ. sem. 50 cr., A. Filip 50 cr., St. Căpățină 30 cr. (Va urma)

SCIRI ULTIME.

Budapesta, 10 Martie. Din izvor semi-oficial se comunică, că în mi-

nisteriul instrucțiunii publice s'au început deja lucrările pentru *revisuirea legii privitoare la instrucțiunea populară*.

Budapesta, 11 Martie. În ședința de adî a camerei deputaților, ministerul de comerț a prezentat proiectul de lege privitor la construirea liniei ferate Vintul de jos — Sibiu — Turnu-roșu. Proiectul încurzând va deveni lege.

Berlin, 11 Martie. Impăratul a primit adî în audiență pe ministrul de externe Goluchowsky. Audiența a durat ¾ oră.

DIVERSE.

Regele Menelik. Regele Menelik al Abesinie, învingătorul asupra Italianilor, despre care în timpul din urmă se vorbește atât de mult, este de 54 ani. Are un tip adevărat oriental și ține mult la credința străbună. Iubesc ideile moderne și e amic al înaintării, și a civilizațiunii. Haremul și'l pōrtă cu sine, deore-ce la Șoani e datina, că pe bărbați îi însoțesc femeile chiar și în luptă. Are la îndemână telegraf și telefon. Menelik are o față palidă și barbă neagră. Ii plac datinile europene și cea mai mare dorință a sa este, să pōtă călători odată prin Europa. A învățat foarte iute limba italiană. El lucră împreună cu secretarii și tălmașii săi, nopți întregi și pe miniștri îi chiamă peste dî și de câte trei ori la sfat. Se dice, că Menelik într'atâta iubesc pacea, încāt ar fi aplicat să încheie cu Italianii chiar și o pace rușinosă, și el n'ar pretinde nici desdăunare de rebel nici teritor dela Italiani. Menelik, înainte de-a începe rebelul, a ordonat soldaților săi, că, deca ei vor prinde ostași italieni, să nu tracteze rău cu ei și ou deosebire să tracteze bine cu țiaristii.

„Vē însemnați bine“ dise Menelik soldaților, „deca prindeți în rebel pe vr'un țiarist italian, să-l lsați în pace, pentru-că aceștia sunt soriitori, și tot ce e scris, e sfânt“. Acest cuvēt, într'adevăr însemnă foarte mult la un Oriental. Un țiarist francez scrie despre Menelik următoarele: „Regele m'a primit în audiență privată. Nu l'am recunoscut. Dela ultima convenire a noastră se pare ca și când ar mai fi crescut. Nu mai e acela, care a dîs odată în Eutoto, „că darurile noastre intru-ader dispar față de mărățele vōstre daruri“. Se dice, că omenii fac evenimentele, er eu stānd înaintea Majestății etiopene m'am ougetat, că ore nu evenimentele fac pe omeni? Menelik imi mai dise, că pe el îl dōre foarte tare bătălia acesta, care a costat atâția Creștini și încă va mai costa. „Tu scii bine, că eu mē înior la vērșare de sange“, imi dise Menelik, și apoi continuă: „Când am ocupat cetatea Herrart, acolo se aflau o mulțime de rēsculați, cari toți au meritat să fie omorți, eu însă i-am grațiat și liberat“.

O vizită plătită de medic. Se crede, că nimic nu-i mai rău pentru un medic, decât atunci, când vizitează pe un bolnav, care nu-i plătesce; dēr câte-odată i-se întâmplă și mai rău.

Intr'o dî merse la un medic un om foarte nēcăjit și cu lacrimi în ochi, cerzndu-i ajutor pentru unul din copii săi, care era greu bolnav. Doctorul îi răspunse:

— „Și eu sunt cam bolnav, am friguri, și pentru că n'am trāsūră, te rog să-mi aduci d-ta una, și eu voi face tot posibilul ca să pot merge“.

Tatăl copilului bolnav se întōrse în adevăr ou o trāsūră, și doctorul avū norocul să scape pe copil din bōlă; dēr când trimise doctorul un cont de 10 lei pentru visita sa, tatăl copilului îi trimise și el un cont de 15 lei. Era plata trāsūrei, pe care o luase dela un vecin al său. Lucrul a ajuns înaintea judecării, care hotărî ca doctorul să plătescă clientului diferința de 5 lei.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Rohseidene Bastkleider fl. 8.65

bis 42.75 per Stoff zur kompletten Robe. — Tussors und Shantungs-Pongees — sowie schwarze, weiße und farbige Henneberg-Seide von 35 fr. bis fl. 14.65 per Met.

Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hofl.), Zürich.

PUBLICAȚIUNE.

Bunurile societății fost. grănițerii din Teiuș, prin sentența judecătorească ajunsă în putere de drept sunt a se

impărți între îndreptățiți — spre a se putea efectui acesta împărțire. — Se caută cumpărători la 2 mori (à 3 petri una) estimate cu 28,000 fl.

Amatorii se caută a intra la învoială cu comitetul fost. grănițerii din Teiuș, comit. Albei-Inferioare spre ale putea obține. 934,1—5

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Martie 1896.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%) and Price.

Table with 2 columns: Item (e.g., Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis., Bonuri rurale ungare 4%) and Price.

Table with 2 columns: Item (e.g., London vista, Paris vista) and Price.

Cursul pietei Brașov.

Din 11 Martie 1896.

Table with 3 columns: Item (e.g., Banonote rom. Camp., Argint român. Camp.), Price, and another Price.

Mostre atrăgătoare

pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu s'au mai vădit până acum, pentru croitorii, nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dosking pentru înaltul cler, stofe prescrie pentru uniforme funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pomperi, gimnastici; livrări, postavuri pentru biliarde (mese de joc), și trăsuri.

Cine vooese a cumpăra postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată, ér nu sdrențe eftine, cari nu prețuesc nici cât cusutul croitorului, se se adreseze la

JOH. STIKAROFKY în Brünn. (Centrala industriei de postavuri austriace).

Deposit permanent de postavuri peste 1/2 milioane florini.

Trimiterea numai cu ramburse.

Se se ferescă cumpărătorii de agenți și mamulari, care sub marca „Marfa lui Stikarofsk“ oferă alte mărfuri false. La astfel de omeni eu nu vënd sub nici o condiție marfă.

899,4—24.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1895.

Main railway schedule table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghirișu - Turda, Copșa-mică - Sibiu - Avrigu - Făgărașu, Simeria (Piski) - Hunedóra, Brasov - Zernești, Mureș - Ludoș - Bistrița, Arad - Timișóra, Cucurdea - Oșorheiu - Regh.-săsesc, Sibiu - Cîsnădie, Sighișóra - Odorheiu-săcuesc.

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se oeti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numérii încuadrăți cu linii mai negre însemnăză órele de noapte.